

[Arns Ejerregaard.]

blevet tilbage af det oprindelige forslag, var det mest rimelige vel, at ministeren trak dette amputerede lovforslag tilbage, fordi det ingen chancer har for at komme til at virke efter det, som vel var den egentlige hensigt med det.

Med hensyn til ændringsforslagene må vi sige, at om end vi var positive over for lovforslaget til at begynde med, så er vi over for de smuler, der nu er tilbage, absolut ikke positive. Vi ønsker ikke at have lod og del i dette lovforslag, og derfor vil vi undlade at stemme for de første otte ændringsforslag, men vil stemme for de sidste. Vi mener ikke, det er rimeligt, at flere end højst nødvendigt har adgang til registret, og endvidere mener vi, det må være ganske urimeligt, at man skal kunne straffe dem, der ikke vil give de oplysninger, som det offentlige kan kræve i henhold til sådan en lov, som ingen funktionsmulighed har. Derfor ønsker vi også at stemme for de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, således at man ikke kan straffe dem, der ikke giver de oplysninger til noget, som man mener man i forvejen ved er ganske u hensigtsmæssigt.

Kaj Hansen (DKP):

Da jeg første gang så dette lovforslag og kunne se, at det indeholdt nogle praktiske ting med hensyn til at få oprettet en god statistik over boliger i dette land, tænkte jeg: det kan der ikke være ret meget politik i, men den opfattelse har jeg fået revideret dels i udvalget, dels efter at have hørt denne debat. Det er dog formidabelt, hvad man kan få ud af det: både hr. Ingomar Petersen og hr. Poul Schlüter har et CPR-nummer, og det er meget personligt, men at en lejlighed skulle have et nummer, er helt forfærdeligt. At nogen kan se et forhold i noget sådant, fatter jeg ikke; der må ligge andre ting bagved.

Hr. Ingomar Petersen vil åbenbart hellere arbejde i blinde, når man laver boliglovgivning, som dengang man gennemførte den omkostningsbestemte leje, hvor den radikale ordfører sagde, at det kun bliver beskedne huslejeforhøjelser. Jeg kan forstå, at man gerne vil fortsætte ad den vej. Når kommunisterne gerne vil være med til at gennemføre en lovgivning af denne art, er det, for at folketinget skal have det bedst

mulige grundlag at give love på, og det grundlag kan jo netop tilvejebringes igennem en bygnings- og boligregistrering, hvor der også gives besked om huslejernes størrelse, boligernes indretning osv. osv.

Hvad er det for et posekiggeri, hr. Ingomar Petersen taler om? Er det registreringen af de store huslejeforhøjelser, man ikke ønsker? Så kan jeg betro hr. Ingomar Petersen, at der ikke er nogen lejere i dette land, der har noget imod at oplyse, hvor meget de er sat op i husleje, tværtimod vil de gerne bringe det til folketingets kundskab.

Jeg må også sige, at den debat, vi har haft om det stakkels nummer, som skulle være på hver lejlighed, var en større sag værdig. Nu kan jeg forstå, at de radikale endelig har fundet en mærkesag; hvis de så også kunne finde en politik, ville det være godt, for den mangler totalt i den mærkesag, som de her har overdimensioneret i en sådan grad, at man faktisk skal mange år tilbage i tiden for at se en praktisk foranstaltning være udsat for en sådan hetzagtig modkampagne som den, man her har mødt.

Vi er tilhængere af lovforslaget, som det blev fremsat fra ministerens side, og det betyder, at vi må stemme imod praktisk taget alle de ændringsforslag, der er stillet; der er et par undtagelser. Hvordan det går, ved vi jo ikke, men hvis dette lovforslag bliver maltrakteret på en sådan måde, at loven faktisk ikke bliver i stand til at opfylde sit formål, må vi overveje, om vi kan tage et medansvar for det. Jeg beklager faktisk, at man her, hvor der var chance for folketinget for at tilvejebringe en virkelig god statistik, som kunne bruges ved boliglovgivning, ved fastsættelse af boligsikring og mange andre ting, at det vil man ikke være med til. Der er en del, der vil fortsætte arbejdet i blinde, men det bærer visse dele af lovgivningen jo også præg af.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne har fra første færd betragtet dette lovforslag som ren og skær teknik, en praktisk og måske rationel registreringsordning, mest til glæde for statistikere og dermed altså også for os som lovgivere og rent praktisk til glæde for postbude og andre, som skal finde frem til adressater i et stort hus. De 10-12 medlemmer, der overværede førstebehandlingen en sen eftermid-